

voi ţerăni români pentru ale căror drepturi s'a luptat neobosit și v'a îmbătișat în ultimul său suspin împreună cu familia sa; voi simți și tu că C. A. Rosetti trăește încă și va trăi vecinii în inimile noastre prin voința sa nestrămutată.

Venit, venit tinere mlădițe ale generațiunilor viitoare din toate unghiuile ţerii, ale căror suspine găseau un ecou în inimă sa cea mare; venit să învețați ce poate voința unui om liber luminată de focul sacru al adevărului și al dreptății. «Voiește și vei putea» a fost deviza lui!

Rosetti a voit și presa română, pentru a cărui libertate a luptat până și în urmă, să intemeată.

A voit și școala să desvolte, și limba să purifică, și teatrul să luat naștere, și comerțul să ia locul sborului, și ţărăna să răsuflă, și temea română să înțeleagă și a capătat drepturile sale, și democrația să intemeată, și libertatea a prins așa rădăcini în căt niște nu va ceteza măcar a i-le mai atinge! Opera lui măreață nimănii nu va îndrăni a o surpu, și voi, voi toti în mâinile cărora trece moștenirea sa, voiaj sa nu vă opriți dinaintea nici unei amăraciuni a vietii, căci nu pentru el s'a scris versurile neperitoare:

„E mult mai cald pămîntul de căt o imbrăștăsă
„A celor ce în viață i-ai unii iubiti;
„E mult mai bland mormântul de cat pa-latul mare
„Si vermi ce-l vor roade sunt mult mai omenit!“

DECREE

Sunt numiți:
D. Al. Andreescu, în funcția de sef de birou în cureaua prefecturii județului Vlașca, în locul d-lui P. Bălăescu, incetat din viață.

D. Timoteo Șoarec, fost polițist, în funcția de comisar polițesc la gara Piatra din județul Neamț.

D. George Bengescu, secretar de legație în clasa II, este înaintat la gradul de secretar clasa I și numit în această calitate pe lângă legație din Paris, în locul d-lui A. Odoescu, demisionat.

S'a învățat regulararea drepturilor la pensiune a d-lor căpitan Constantin Pădu, Năstase Popovici, Nicolae Culță și Amarașteanu Stan; Dimitrie Rădulescu, administrator clasa I; Dimitrie Mihaescu, taxator la vamă; Petrovici Petrovici Ion, colonel; Ioan Greceanu colonel, Elena, Esateriu și Angelina lui Gavril Popescu, șef de birou.

D. Eustațiu Măcărescu, actual șef de registre, în direcția contribuționilor direcție, s'a înaintat în funcția de contabil.

D. T. I. Radovici, actual compabil la percepție în Capitală, se numește în funcția de sub-casier la casieria generală a județului Iov, în locul d-lui I. Petrescu, demisionat.

D. Eugeniu Uhrynowski, bachelureat și doctor în științe politice și administrative, este numit controlor fiscal, în locul d-lui C. Branovici, demisionat.

D. C. Olteanu, actual șef-perceptor vamal clas. I, s'a numit adминистрator al casei de credit agricol din județul Dolj, în locul d-lui C. G. Peșcovici, demisionat.

D. George Andricu, licențiat al facultății de drept din București și absolvent cu diploma al școalor de științe politice din Paris, se numește în funcția de șef de biroiu în direcția contabilității generale a Statului, în locul d-lui I. Audoneșcu, tratat în altă funcție.

D. Gr. Petroniu, doctor în drept, actual avocat public, este numit comisar al guvernului pe lângă creditele foioare din București, în locul d-lui D. Teodorescu, demisionat.

S'a înaintat la gradul de sub-locotenent rezervă, pe ziua de 10 Aprilie 1885, sergentul bacalaureat Trișu Mihail din regimentul 2 artillerie, la corpul 1 de armată.

D. Dimitrie Grigorescu, registratorul diviziei IV de infanterie s'a destituit din această funcție pe ziua de 23 Martie 1885, de cănd a părăsit serviciul fără nici un motiv legal.

S'a aprobat ca sergentul-major Patriciu Nicolae din regimentul 21 de dorobanți și sergentul cornist Oancea Ioan din batalionul 2 vășelor să primească pensiunea viageră de lei 500 anual, de cănd îl s'a acordat dreptul de pură medalia Virtutea militară de a-gint pentru 12 ani de serviciu neinterupt în gradul de sergeant.

D. Mihail Schina fost avocat al Statului, s'a numit, pe ziua de 12 Aprilie 1885, în postul de avocat public clasa I pe lângă tribunale și curțile din București, în locul d-lui Gr. Petroniu, care trece în altă funcție.

S'a recunoște d-lui dr. Ioan Neagoe din comuna București calitatea de cetățean român.

DIN AFARA

Conflictul anglo-rus.

Toată presa europeană se ocupă de conflictul dintre cele două Puteri nordice. Nici noi nu putem face altceva decât să înregistrem cea ce ne spun foile străine despre Imperiul negocierilor dintre Anglia și Rusia, despre speranțele de a manuși pacea și temerile isbucuririi răsboiu lui. Din către găsim astăzi se vede că lucrurile au intrat într-un stadiu prea critic. Oficiul «Pester Lloyd» de la 13 c. scrie:

Sunt informați din Londra, că mai de una-zi ambasadorul rus d. de Staal a avut o întrebuințare deosebită cu ministrul de externe lordul Granville, ce a avut un rezultat puțin satisfăcător și din nou a împunit mult speranțele într-o aplanare pacifică a contraverselor pendente. Se zice că tema a fost iarăși cestunea graniței și ambasadorul rus să aținut de strict de cererile primitive ale Cabnetului din Petersburg, incă discutându-se cea lungă și remasă în realizare să nu fie un rezultat. În urma acestor cercuri politice și-a format convingerea că Rusia, simțindu și superioritatea militară, nu tinde la altceva decât să supună deplină și Anglia sub dictarea Cabinetului rus. Impresiunea nemulțumitoare să a mai marcat considerabil prin raportul oficial al generalului Lumsden, sosit puțin în urma plecarii d-lui de Staal din oficiul de externe, și care restoarnă puțut cu punct cunoscutul raport al generalului Komarov.

Intrațeasă Rusia, ca și Anglia, se pregătește să ostenească Marea-Caspica spre granița afgană. În portul dela Kronstadt se lucează zi și noapte. Anglia caută să și scape trupele din Sudan spre a le întrebuița în India. Din Roma se telegraftă, că ar fi existat negocieri între Anglia, Italia și Turcia cu privire la ocuparea Egiptului de către Italia în casul unui răsboiu anglo-rus. Guvernul italian ar fi dispus să accorde această ocupare, dacă s-ar propune de Turcia, fară ca această ocupare să aibă vreun caracter ostil contra Rusiei.

Mai e de notat, că în zilele din urmă „Daily News” și «Temps» în un limbaj mai puțin sovinisit, pe când din contra foile rusești vorbesc că și cum răstoianu poate fi evitat. De acea publicul din Londra crede, că

Rusia vrea cu orice preț să ajungă lucrurile la răsboiu.

Turcia.

Corespondentul din Constantinopol al ziarului „Temps” aduce informații interesante asupra demersurilor, făcute de Germania, Austria și Franța pe lângă marele vizită și ministrul afacerilor străine, cu scop de a recomanda Portii să mantină neutralitatea străinilor. Această intervenție s'a făcut sub formă de conversație și nu prin note scrise, cum s'a pretins de mult. Deçi n'a fost identitate în limbajul ținut de ambasadori, de și se poate presupune că a fost un acord prealabil între cele trei guverne.

Ministrul Turcău recunoscut justă observația lor ce li s'a prezentat și de către responsul lor arăta o nehotărire oare-care, cam obișnuită la diplomația otomană, se poate crede că demersul celor trei Puteri va avea urmări salutare și dacă va peri speranța unei soluții pacifice a conflictului anglo-rus, Turcia va urma consiliul ce i's'a dat și că îl va sta prin putință să împlini rolul de apărător al străinilor. Intr'un articol din ziarul oficios «Le Turquie» se declară, că în casă de răsboiu interesul imperiului ar fi să conserve o strictă neutralitate.

Această declarație n'a scăpat neobservată de ziarul «Eastern Express», care apără la Istanbul interesele engleză și îndată a reșpus, că o neutralitate, ce ar impiedica pe Anglia să atace pe Rusia în punctul unde este mai vulnerabilă, n'ar putea fi considerată decât ca o neutralitate parțială și deci n'ar mai exista. Însărcinatul de afaceri al Angliei, d. Wyndham s'a dus la marea vizir și-i a adus aminte că lordul Salisbury, la congresul din Berlin, protestase contra formei dată la art. 63 din tractatul de Berlin, ca dispozițiunile din tractatul de Paris de la 1856 și din tractatul de Londra 1871, privitoare la stimatori, să fie menținut.

DIN JUDEȚE

«Gazeta Olteniei» relatează că Vasile Popescu din strada București Craiova a denunțat verbal cum că afară din bariera-crucii de Peatră mai mulți indivizi ar fi găsiți o comoră de bani.

După cercetările orânduite de poliție s'a constatat că această comoră consistă în 98 icosari și 24 sfanți, toti bani calpi.

Sapte servitori ai antreprenorului cloasetelor orașului au dat de acest nroc și au împărțit banii frățește între dănsi.

Acum se cercetează cine e autorul acelei comore.

Domnule Redactor!

In stimbul d-voastră ziar No. 2316 din 7 Aprilie 1885 sub titlu „Din județe” arăta că societatea funcționarilor publici din județul Iași, până la începutul anului curent, n'avea de cat vr'o z membri ai acestei societăți. Acum însă, după cum spune înratul numărul membrilor a ajuns la 4 și s'a compus Consiliul auxiliar din d-nii I. Gusti ca președinte și casier, M. T. Breiman și V. Culiano membri și G. Necula controller.

Domnule redactor, în ziua de 10 Martie a.c. în urma convocării ce-s'a facut adunăduse în Sala Palatului Administrativ toti membrii acestei societăți, în unanimitate ales din sinul lor:

Comitetul auxiliar compus din d-nii I. Gusti, președinte și casier, C. Necula, controller, M. T. Breiman, V. Culiano membri. Comitetul activ compus din 7 membri:

betul cirilic al Slavorilor, trecut și la Română, această literă se chiama azu, ceea-ce însemnează «eu». Diferențe formele ale lui a în paleografie română se pot vedea fac-similate în Cuv. d. batr. I, p. 77. În curs de veacuri, România din Carpați învețău la a, iar România de la Pind își băteau capul cu alfa.

Lexiconul slavo-român circa 1670 (MSS. al Societății Archeologice din Moscova): «A zú, la azbuhile slovenești numele sloveni de'ntau, iar la limbi slovenească loc-de nume eū...» v. Azbuchi - Azbucovnă. - Azú.

2º. Într-înțarea la ca cirîa pentru unul trecedrelui Greci la Slavi, de la Slavi apoi, împreună cu cărțile istorice, s'a introdus la Română și a durat, mai mult său mai puțin, până în secolul nostru. Spre a se deosebi de literă, peste cifra se punea deasupra semnul : a. În combinația pentru unu-s preze ci se scriea întâi a (i) și după aceia i (10), nu vice-versa ca în latinul XI. Preces de semnul + sau +, a în scrierea cirilică însemnează 1,000.

Statistică Moldovei 1591 (Archivul MSS. Petru-voda în Academia Română); «Tutova ținut, + a Taî (1311) oameni cu sâraci...»

3º. În pipăturile de ortografiă româno-latine, începând de pe la finea secolului trecut, scriitorii s'a servit de a, fie simplu, fie dublat, fie cu tot

d-nii Al. Gusti, G. I. Caracicoveanu C. Dumbrava, N. I. Constantinescu, V. Culiano, Al. Maicanescu, Petre T. Vasiliu.

Deçi din alegerea acestor 11 persoane reiese că numărul societăților este mai mare de 4 cum se arată în ziarul „Liberatul” și după cum se vede din procesul verbal încheiat în ziua arătății mai sus, care se află la dosarul acestelui societăți, semnaturile societăților trece de 40.

Deci în vedere celor mai sus espuse vărog, d-le redactor, să bine-voiți a publica întregul comitet auxiliar și comitet activ, și arăta că numărul membrilor Societății funcționarilor publici din județ. Iași trece peste 40, și zilnic se înscriu de la 1-5 societăți. Aceasta spre deosebirea celor arătății în ziarul „Liberatul” și că numărul societăților trece de 40.

Primii, vă rog, d-le redactor asigurarea o-

Prezentându-se mai mulți concurenți ei se vor supune unui concurs.

Un regulament special va preciza condițiile aceluia concurs.

Art. 89 devine art. 90.

Art. 90 devine art. 91. Concesiunea pentru deschiderea unei farmacii se va stinge.

a) În cazul când farmacia nu va începe a funcționa în timp de 9 luni după darea concesiunii;

b) În casă când concesionarul va fi osăndat pentru o crimă.

Art. 91 devine art. 92.

Art. 92 devine art. 93. Sunt considerați ca farmaciști dirigienți:

Proprietarii, arendatorii ori administratorii farmaciilor particolare și directorii farmaciilor întreținute din fondurile publice, precum farmaciele spitalelor, etc.

Ei vor insuși calitatele următoare:

a) Să posedă diploma de farmacist, (licențiat) ori magistrat în farmacie) de la facultatea de medicină română, ori de la o facultate străină; și, în cel din urmă casă, să fi trecut cu bun succes examenul prescris pentru admisarea la exercițiul farmaciei în țară;

b) Să fie Român sau naturalizat;

c) Să nu fi fost supuși la vreo-o pedepsă înfamantă.

Art. 93, 94, și 95 devin art. 94, 95 și 96.

(Va urma).

NOUA LEGE SANITARĂ

(Urmare)

Art. 83 devine art. 84. Nimănii nu poate cumpăra dreptul (concesiunea) unei farmacii dacă nu însușește condițiile prevăzute la art. 93 din acestă lege.

Art. 84 devine art. 85. Numai în lipsă de licență în farmacie Română se pot admite până la anul 1886 ca dirigienți de farmacii și farmaciști străini.

Art. 85 devine art. 86.

Art. 86 devine art. 87. În casă când trebuie să ceară să se dea concesiunea pentru deschiderea unei farmacii noi, ministrul de interne, basat pe avisul consiliului sanitar superior, dat asupra cererii autorităților locale sau a mai multor farmaciști Români, va publica concurs, care nu se va putea desfășura de căd după 2 luni de la data publicării.

In orașele unde există deja mai multe farmacii, numărul lor se mai poate înmulții, la casă de trebuință, în proporție ca să vină o farmacie la cel puțin 5,000 locuitori.

Farmaciștul care a deschis o farmacie în urma unei concesiuni primărie pe baza unui concurs, nu se mai poate prezinta la alt concurs pentru concesiune de farmacie.

Art. 87 devine art. 88. Concesiunea pentru deschiderea unei farmacii se dă pentru o anumă persoană și pentru o anumă localitate (comună).

Dreptul farmaciilor deschise în virtutea unei concesiuni date de guvern pe baza unui concurs, se poate transmite prin vînzare unui farmacist Român, care însușește condițiile pentru a putea dirige o farmacie în timpul vieții concesionarului. În acest casu, concesionarul nu se mai poate prezenta la un alt concurs.

După moartea concesionarului, vărog și copii pot transmite dreptul farmaciei prin vînzare către un farmacist Român care însușește condițiile pentru a putea administra farmacia printre un farmacist dirigent român (administrator sau provizor), sau a o arenda unui farmaciu român.

parte și mai departe și nu și poate afia nici odată ultima întâmpinare, precum prin alergare nu putem ajunge punctul de întâlnire între cer și orizont: arta din contră este tot-d'aua ajunsă la întâmpinare. Căci ea își smulge obiectul contemplației afară din cursul vicisitudinilor lumii și l'are isolat înaintea; și acest obiect isolat, care în acel curs dispără ca o parte infinită de mică, îl devine un reprezentant al totalului, un equivalent al mulțimii relațiilor fără margini în timp și spațiu: și astfel este stă înaintea acestui obiect isolat: opriște roata temporului: relațiile ei dispăr: numai esențialul, ideea, îl rămâne ca obiect. Patem dar numărătădeadreptul contemplarea lucrurilor independentă de principiul cauzelor, în opoziție cu privirea iudepătă anume după principiul cauzelor, care este calea experienței și a stîntei. Aceasta este de comparat unei linii horizontale care se continuă în infinit; iar aceea a unei verticale, care o străbate în orice punct o întâlnire. Privirea lumii conform principiului cauzelor este cea rațională, care singură are valoare și ne ajută în viața practică ca și în stîntă: privirea lumii afară de acel principiu este cea genială, care singură are valoare și ne ajută în artă. Cea d'antău a dictat scrierile lui Aristoteles, cea de a doua de regulă ale lui Platon. Cea d'antău se asemănă furtunii paternice, care suflare afară început și fără întâmpinare, încovindere și smulgându-le cu sine; cea de-a doua rază de soare liniștită, care străbate cursul acestor furtuni, nemăscătată de densa. Cea d'antău se asemănă nenumăratele picturi ale cascadelor, spulberate cu violență, vecinice schimbătoare și fără moment de odișnă: cea de a doua curcubeului liniștit care se așeză deasupra acestui vîrtej clocoitor. Numai prin contemplarea pură, care, precum am arătat mai sus, se adâncește cu totul în obiect, se percep ideile, și natura geniului sătucă în predispunerea pentru o asemenea contemplare, și fiind că aceasta cere o uitare completă a proprietății persoanei cu relațiile ei, genialitatea nu este altceva de căt cea mai perfectă obiectitate, adică direcție obiectivă a spiritului, opusă celei subjective, care este indreptată spre propria persoană, adică spre voîntă. Prin urmare generalitatea este facultatea perceptiei pure, facultatea de a se pierde în perceptie și de a susține cunoștința de la serviciul voîntei, căreia din început nu este exclusiv destinată adică de căt ce din vedere interesul propriu, voîntă și scopurile particulare și astfel a se desbraca pentru căt-va timp cu totul de personalitatea sa spre a rămâne numai un subject pur al cunoștinței, un ochi lăudător al lumii și aceasta nu pentru căt-va momente, ci pentru atât timp și cu atâtă reflecție căt este de trebuință a reproduce impresia prin artă și a consolida în conceptul statonice ceea ce săltă în apariția trecătoare. Pare că, pentru că geniul să se manifeste într'un individ, acesta trebuie să fi fost înzestrat cu o măsură de inteligență, care covârșește cu mult pe ceea ce este trebuința sa la serviciul unei voînti individuale; și această prisosință liberă a înțelegerii ajunge și acum subject purificat de voîntă, oglindă lumenată a ființei lumii. De aci se espăla vivacitatea până la neliniște în individual genial, pe care rareori nu poate mulțumi acuilitate, nemplinindu-le conștiința pe deplin; ceea ce le cauzează acea stațiunea neobosită, acea necurmătă cau-

tare de obiecte noue și demne de contemplat, precum și dorință, mai nici odată indestulată, de a întâlni ființe ce le seamănă, cărora să li se poată comunica și care să-l poată înțelege; pe când individul de rând, precum apăsa cu milioanele scoarță pamântului și găsește în actualitatea obicinuită toate elementele de dezvoltare, amplinindu-se și fiind mulțumit de ea, și nu mai pețin și găsește pretutindeni semenii săi, ajungând astfel în viața de toate zilele la acea satisfacție particulară, care este refuzată geniului. Ca un element esențial al genialității să se recunoască fantasia, și aceasta cu drept-cuvânt; de unde să se consideră chiar identica una cu alta, aceasta pe nedrept. Fiind că obiectele geniului intră căt este geniu sunt ideile eterne, formele esențiale persistente ale lumii și ale tuturor fenomenelor ei, ear cunoștința idei este cu necesitate intuitivă și nu abstractă. Cunoștința geniului ar fi mărginită la ideile obiectelor în adeveră prezente persoanei sale și dependenta de înlăuntruirea imprejurărilor, care îl le ar fi adus în prezentă, dacă fantasia nu-i ar intinde orizontul departe peste realitatea experienței sale personale și l'ar pune în stare de a construi din puținele obiecte căt ajuns la percepție sa reală, pe celelalte și de căt prezinta astfel înaintea constanței sale mai toate imaginile posibile ale vieții. Afiară de aceasta obiectele reale nu sunt mai tot-d'aua de căt exemplare foarte defectuoase ale ideei ce se manifestă în ele, din care cauza geniul are trebuință de fantasie pentru a vedea în lucruri nu aceea ce Natura a făcut în realitate, ci aceea ce a căutat să facă, însă nu a realizat din cauza luptei formelor întreolalte, despre care am vorbit în cartearea precedentă. Vom reveni la aceasta mai jos, la privirea artei statuare. Așa dar fantasie largă este atât qualitativ cat și quantitat v, orientând geniului peste obiectele ce se prezintă în realitate persoanei lui. De aceea o tarie extraordinară a fantasiei însoțește și chiar condiționarea genialității. Nu însă vice-versa fantasie extraordinară este o dovadă sigură de genialitate, din contră că ar oamenii foarte depărtăți de geniu, pot avea multă fantasie. Căci precum un obiect real se poate privi în două moduri opuse: pur obiectiv, genial, cu percepție ideei lui; sau comun, cu percepție exclusivă a relațiilor lui cu alte obiecte și cu propria voîntă conform principiului cauzelor; tot așa și o fantasie se poate privi în amândouă feluri: contemplată în modul d'antău ea este un mijloc pentru cunoștință ideei, a cărei comunicare este opul de artă, privită în felul al douilea ea se întrebunează la crearea de ficțiuni, care corespund egoismului și disperației individuale, producându-le momentan o iluzie plăcută, în care se cunoște numai relațiile fantasmelor înșirute împreună. Cel ce se ocupă de asemenea joc al fantasiei se numește un fantast: imaginile cu cari să îndeletnică în sinatură sa le va amesteca cu ușurință în realitate și va deveni astfel incapabil pentru aceasta; sau poate și va pune pe hărție închipuirile fantasiei sale și atunci se vor produce felurite romane de rând, cu care își petrec el și publicul cel mare vremea, visându-se fiecare în locul eroului și găsind atunci că scrierea este foarte plăcută.

Omul de rând, acest product de fabrică, pe care îl scoate natura pe fiecare zi în mărime exemplare, este, după

cum am spus, cel puțin pentru un timp mai indelungat, incapabil de o privire adeverat neinteresată, și numai în o asemenea privire constă propria percepție contemplativă: el nu și poate îndrepta atenția asupra lucrurilor de cădă și până unde așa vre un raport, fie că de departă, cu voîntă lui. Fiind că în această privire, unde se cere numai, cunoștința relațiilor, noțiunea abstractă a lucrurilor este suficientă și de regulă chiar mai folosită: omul de rând nu se oprește mult la simpla intuție, nu și atîntăstește privirea mai lungă asupra unui lucru; ci la toate ce i se prezintă, căută în grabă numai noțiunea, sub care trebuie subsumate, precum l'enșul căută scaunul, și apoi nu-i interesează mai departe. De aceea o și sărsește așa de curând cu toate, cu lucrari de artă, cu obiecte frumoase ale Naturii și cu privirea vieții, care totuși este pretutindeni și în toate sensurile pînă de cea mai mare însemnatate. El însă nu se oprește: numai călărește să proprie și o căută în viață, cel mult se interesează pentru ceea ce ar putea veni-odată să intre în această cale, așa dar pentru notițe topografice în sensul cel mai larg: cu contemplarea vieții însăși ca viață nu și perde timpul. Din contră omul de geniu, a cărui putere intelectuală prin preponderanță ei se susține serviciul voîntei pentru o parte a timpului său se oprește la contemplarea vieții însăși, tînde a pătrunde idea fiecarui lucru, iar nu relațiile lui cu alte lucruri: intră aceasta însă neglijată adesea în contemplarea proprii sale căi în viață și în privirea aceasta este de regulă foarte neîndemnatic. Pe când omul de rând inteligenta îl este un felinar care îl luminează căle, omul de geniu îl este un soare, care îl revelă universul. Aceste moduri așadar, deosebite de a privi lumea se vor manifesta îndată și în exteriorul amendororă Ochiul omului, în care trăesc și lucrează geniul, îl distinge și prin privirea vieții tot-de odată fixă, ce caracterizează contemplarea intuitivă, precum putem vedea în imaginiile puținelor capete geniale, ce le-a produs natura din cînd în cînd printre nenumăratele milioane ale celorlalți: din contră în ochiul celorlalți, dacă nu este cel obișnuit, așa că temp sau sec, apare îndată adeveratul contrast al contemplației, așa că pădurea. Astfel expresia genială a unui cap consistă în prepodunărea vizibilă a cunoștinței peste voîntă, prin urmare în exprimarea unei inteligențe fără nici o relație cu voîntă, așa că a unei inteligențe pure. Din contră în capetele de toate zilele predomină expresia voîntei și în ele se vede, cum înțelegerea se pune în mișcare numărul impulsul intenționilor așa că se îndrepătează numai după motive.

Serviciul telegrafic al „Rom. Lib.”

28 Aprilie 1885—9 ore dimineață.

Londra, 27 Aprilie, 4 ore seara. Agentia Reuter anunță că răsuflare pare neînălțătură între Rusia și Engleră.

Petersburg, 27 Aprilie.

Se asigură că Tarul va pleca mâine la Moscova de unde va respondi un manifest popularului său.

Londra, 27 Aprilie, miezul nopții.

Camera Comunelor a votat creditul de 11 milioane lire sterline după cererea guvernului.

D. Gladstone a declarat că Cabinetul simte respunderea ce-l impune simultan griji de a manătuie în întregimea ei onoarea Engleziei și datoria de a întrebuna oatele măloajele putinăcioase pentru a evita răsuflare.

nu îndrăsnii să mai pronunțe un cuvînt.

Dar într-o situație ca a noastră, nu domină simpatia și mila inimile, nici nu conduce spiritele.

— Ei bine! dar noi, zise Bergonhoux, după un moment de tăcere, ce vom face?

— Ce vrei să faci?

— N'ai decât să aștepți zise maestrul.

— Să aștepți? ce?

— Să aștepți. Nu cumva vrei să pătrunzi cel patru-zeci său cinci-zeci de metri, cari ne despărțesc de lumină, numai cu cărligul de la lampă?

— Dar o să murim de foame!

— Nu este aci pericolul cel mare.

— Aide, maestre, vorbește, ne spămătește; unde este pericolul, marele pericol?

— Foamea, nu prea te poate învingelesne; am cîtit că niște urvieri, surprinși că și noi de apă într-o mină, să stat două-zeci și patru de zile fără să mânănce; sunt mulți ani de atunci, este din timpul răsufoarelor religioase; dar chiar daca ar fi ieril, ar fi și elă să lucru. Nu, nu 'm'î-rică de foame!

— Dar ce te torturăzi, daca spui că apa nu se mai poate urca.

— Simți și tu greutatea în cap, un fel de amețeala? respirați lesne? ești unul nu respir ușor.

— Mie 'm'î-este capul greu.

— Mie 'm'î bate inima cu putere.

— Mie 'm'î săvânește tâmpile.

Berlin, 27 Aprilie.

Se citește în „Gazeta Germanie Nord“: Ieri, la anexa în momentul când Imperiul ajungea înaintea otelului ambasadei engleze, se coboră din trăsură, un tânăr care trecea păcoale voii să ia locul pe care Imperiul îl părasise. Arestat, s'a recunoscut că e un pictor de portrete, surdo-mut, și care locuște în Berlin; el face aceasta sub lovitura unui acces momentan de alienare mintală.

Roma, 27 Aprilie.

„Gazeta Oficială“ confirmă desmîntarea dată de „Stampa“ sgomotului cum că s-ar fi ivit holera în Italia, și declară că un singur casătoriu s'a constatat la 22 Aprilie în provincia Bergame unde un bătrân s'a recunoscut că și atunci de holera sporadică, casă se infâșează în orice timp.

(Havas).

ULTIME STIRI

Primerul Capitalei se ocupă de aproape cu poliția comună și cu salubritatea orașului. Darea de seamă a actualiei administrații municipale va fi în curînd tipărită.

Ierodiaconul Varlam Raileanu este numit suplinitor la catedra de religiune de la seminarul din Iași, în locul archierului F. Romanescu, demisianat.

Se zice că, în privința invetămîntului privat, ministerul scăoalelor împreună cu consiliul permanent ar fi luat măsuri severe spre a face să inceteze speculele vătămătoare și deprinderile corumpătoare, din unele așezăminti private.

Ni se scrie din Botoșani că explozia fabricii de pulbere, în care neno-rociul Traian Calinescu și-a găsit moartea, ar fi fost intenționată.

Faptul s'a întâmplat, ni se spune, tomai în timpul sosirii inspectorului din București, care avea să ceară lui Calinescu conturile și predarea unor sume însemnate de bani. „Dacă la venirea sa în Botoșani nu încoreză Călinescu, a avut o conduită onestă și exemplară, în cele din urmă el a fost înconjurat de un stol de prietenii, căvaleri de modă, evrei reformați cum se pretendă, dar cari în realitate nu erau decât niște hoți ce l'au pungășău. Se stie de mult că Botoșanenii sunt foarte renumiți în jocul de cărți. Biletele Calinescu a fost atrasă într-o astfel de societate, care nu numai că îrăpea salariul și remisa sa, dar l'a făcut să atingă și banii regelui.“

Suma pierdută, atât prin explosie că și prin lipsiri, ar atinge cifra de 20,000.

Joi seara, 18 Aprilie, în biserică Spiridon, se va celebra casătorie religioasă a d-lui avocat C. Disescu cu doamna Alexandrina G. Hagi Panteli.

Domnile din societatea înaltă bucureșteană au organizat o frumoasă reprezentare pentru societatea musicală.

Initiativa acestei reprezentări se datorează distinsului director al Conservatorului, Ed. Wachmann.

Partea musicală se exercită sub privigherea d-lui Wachman, care nu crătușă nimic spre a face, ca aceasta parție să fie demnă de numele societății pentru care se prepară. Repetițiunile chorale se fac în sală de demonstrație a Conservatorului și ele promit un succés strălucit societății musicale „Elisabeta“ de sub patronajul Majestății Sale Reginei, societății chorale române de curând înființată în București și d-lui Ed. Wachman,

N.B. Cursul de mai sus este în moneda de aur societății cursul fiscal. Copeanele se achiziționează fără scăzut.

eruditul instructor al acestor chivile. Chorurile în repetiție sunt: Primăvara de Hajdin, un chor din Lohengrin de Wagner și alte două al căror nume ne scăpă din memorie.

Această reprezentare se va da joi, 25 curent.

BIBLIOGRAFIE

LIBRARIA SOCIOC & Comp.

Din seria de Conferințe Ateneului Român se publică, așa mai apărut:

Diverșurile noastre de Dumitru Ionescu Elementul pitoreșc în Chronică Rom. de Ionescu Gian, care broșură conține și Discursul de deschidere (1884-1885) de Esarcu.

Instituția militară bazată pe școală de general Florescu.

Două-sprezece fascioare, apărute până acum.

Fiecare 1 leu

Se vinde de vînzare la toate librăriile din țară.

SPECTACOLE

TEATRUL NAȚIONAL — Marti 16 Aprilie 1885 7-a Reprezentare a piesei Copila din Flori Comedie originală în 4 acte de d-nu Gr. Ventura.

Miercuri 17 Aprilie 1885 Reprezentare extraordinară dată în beneficiul doamnelor Anna Gr. Manolescu, 1-a Reprezentare a piesei Luisa Müller Intriga și Amorul Dramă în 5 acte de Schiller. Tradusă după textul francez al lui A. Dumas de d-nu Gr. Manolescu.

II AVISII

Schimb și commision

MIHAEL BENZAL

41 bis — Strada Lipscani — 41 bis

Cumpăr și vinde ori-ce efecte de Stat. Scomează cupoane de orice natură — Face orice să îmbănești.

OASA DE SCHIMB

C. STERIU & Comp. No. 19 STRADA LIPSCANI, No. 19.

